GOŚĆ RÓŻAŃCOWY

DZIECI, DOPOMAGAJCIE MI ZWALCZAĆ ZŁO GROŻĄCE KOŚCIOŁOWI I SPOŁECZEŃSTWU RÓŻAŃCEM.

ROK VI. MAJ 1939 Nr. 5

Radosna Rocznica.

W dniu 24 maja dobiega rocznica, jak osierocona przez śmierć Ks. Biskupa A. Łosińskiego Diecezja Kielecka otrzymała z woli Ojca Św. Piusa XI. swego Arcypasterza w osobie **J. E. Ks Biskupa Dr Czesława Kaczmarka**.

Wszyscy dobrze pamiętamy te chwile, gdy do wybranego przez Opatrzność nowego Arcypasterza z całej Diecezji rok temu słano wyrazy największej radości, hołdu i zapewnienia gorących modłów.

W tym roku będziemy święcili rocznicę tego radosnego dla Diecezji faktu, będziemy myślą i sercem przy swym Najdostojniejszym Arcypasterzu i będziemy się modlili, by Chrystus, który stał się celem życia i prac biskupich Zwierzchnika naszej Diecezji, miał Go zawsze w swej przemożnej opiece, a Królowa Różańcowa, by Mu wypraszała to wszystko, co koniecznym będzie dla spełnienia wielkiego Jego zadania.

Różańcowe szeregi Diecezji Kieleckiej wzywamy, by w dniu tym, całym sercem stanęły przy swym **Dostojnym Protektorze**, by modły różańcowe w Jego intencji zaniosły gorące, by w tej też intencji do Św. Sakramentów przystąpiły.

Zbaw Panie Sługę twego Biskupa Czesława . . .

I wysłuchaj nas w dniu, w którym Cię wzywać będziemy . . .

Pod Twoją obronę . . .

Rozświergotały się ptaszęta, rozkwitły w tęczowe barwy tysiączne odmiany kwiecia, rozświeciło się wiosenne słońce, oko z przyjemnością spogląda po falujących rządach zbóż — ale ucho gdzieś z oddala chwyta jakieś złowrogie pomruki jak gdyby grzmotów, czuje jak gdyby zbliżającą się burzę.

Raz po raz przynosi nam radio piorunującą wiadomość o zniknięciu tego lub owego państwa z powierzchni Europy, raz po raz w napięciu nerwów trzymają nas alarmy o gromadzeniu się coraz większych na horyzoncie świata chmur i wyładowań między poszczególnymi państwami. Są państwa, jak Czechy. Słowacja, Austria, co bez wystrzału poddają się przemocy brutalnych i cynicznych zaborców, są tacy, co spodziewają się, że to jakoś wszystko się rozejdzie — są jednak narody, które, oparte o doświadczenie dziejowe — świadome powagi chwili nie poddają się ani defetyzmowi ani zbytniemu

optymizmowi i spokojnie, ufne w Boga i swoją siłę, oczekują rozwoju wypadków.

Do takich właśnie państw należy Polska. Położona między dwoma, zupełnie obcymi nam i wrogimi narodami — świadoma swego posłannictwa dziejowego, w tych ciężkich dla całego świata chwilach w podziw wprawiła cały świat swym pełnym powagi i spokoju stanowiskiem.

Polska imponuje mocarstwom, bo Polska niejedną straszliwą już przeszła burzę, niejeden już potop, Polska nie jeden już raz broniła cywilizacji i kultury przed barbarzyństwem wschodnich i zachodnich sąsiadów — Mamy już za sobą Grunwald, mamy za sobą Chocim i Częstochowę. Mieliśmy cud nad Wisłą, i z wiarą w moc Bożą patrzymy w przyszłość.

Nie chcemy nigdy obcego, ale swojego bronić będziemy aż do ostatniego tchu, bronić będziemy nietylko ziemi naszej olskiej — ale bronić będziemy kultury, bronić będziemy wiary. I dlatego właśnie jesteśmy tacy pewni i spokojni, dlatego tacy mocni i zjednoczeni — bo przyświeca nam ideał najwyższy, bo naszym najwyższym dobrem Bóg. A Patronką naszą i Panią Maryja! Królowa Polskiej Korony! Naszą największa religijną i narodową świętością Jasna Góra!

Jesteśmy spokojni, zwarci i chcemy pokoju. Ale, gdy do boju padnie rozkaz, bronić będziemy swej Ojczyzny i bronić świata aż do zwycięstwa.

Za Wiarę i Ojczyznę! Jedni z bagnetem w ręku, inni w samarytańskiej posłudze — a wszyscy już teraz z ofiarami na Fundusz Obrony Narodowej i Pożyczkę Przeciwlotniczą, wszyscy z ufną, gorącą modlitwą na ustach: Pod Twoją Obronę uciekamy się Święta Boża Rodzicielko!

Królowo Polskiej Korony! P.

Z cyklu: Zagadnienia społeczne.

6. Wielka Księga robotników.

Śmiało tak nazwać można encyklikę Leona XIII. w sprawie robotniczej. Myśli i wskazania w niej zawarte oparł Papież na Wielkiej Księdze Ubogich, jaką jest Ewangelia św.

„Wszak Kościół św. z Ewangelii — pisze Leon XIII — czerpie nauki, których wpływ potrafi albo kres położyć walce, albo przynajmniej ująć jej szorstkości oraz ją złagodzić. Kościół nietylko poucza umysły, lecz także przepisami swymi urządza życie i obyczaje każdej jednostki. Kościół dąży do polepszenia bytu robotniczego przez zakładanie niejednej instytucji pożytecznej. Kościół chce i pragnie gorąco, aby wszystkie warstwy zespoliły swe wysiłki dla najlepszego rozwiązania sprawy społecznej. Kościół też sądzi, że ustawy i władze państwowe winny przyczynić się do uzyskania tego celu z zachowaniem oczywiście miary rozumnej".

Ojciec św. twierdzi, że ma prawo do rozpatrywania sprawy społecznej i wypełnia przez to swój pasterski obowiązek.

„Mając niedwuznaczne prawo po temu, przystępujemy śmiało do podjętego zadania, gdyż idzie o sprawę, której załatwić niepodobna bez zawezwenia religii i Kościoła na pomoc".

„Aby więc być posłusznym świętemu obowiązkowi powołania apostolskiego i żywemu pragnieniu przyjścia z pomocą tak wielkiej części ludności cierpiącej, zdecydowaliśmy się zająć sprawą robotniczą, sprawą tak drażliwą, o której zapatrywania socjologów i uczonych są tak podzielone i około której gromadzą się tak wielkie trudności".

„Przecież, mówił Ojciec św., — gdy po raz ostatni na Boże Narodzenie 1902 r. przyjmował życzenia kardynałów — jest to miłość rzeczywista i pożyteczna oddać się z całą gotowością i bezinteresownością dziełu polepszenia bytu materielnego i duchowego wielkich mas. Miłość macierzyńska Kościoła dla ludzi jest tak powszechna, jak Boże względem nich ojcostwo. Kościół zawsze wierny swemu ubogiemu pochodzeniu i pamiętając na przykład Boży, był zawsze przyzwyczajony zbliżać się do pokornych, nieszczęśliwych, wydziedziczonych".

Cdn.

Intencja ogólna.

Módlmy się za Ojczyznę naszą, by Królowa Korony Polskiej strzegła Jej całości, od wrogów broniła i do chwały prowadziła.

Intencja dla Diecezji Kieleckiej.

Módlmy się za Arcypasterza naszej Diecezji.

Rozważajmy tajemnice Różańca św.

9 tajemnica: Pan Jezus bierze krzyż na ramiona.

Skazany na hańbiącą śmierć Jezus ma sam zanieść krzyż na Golgotę. Ciężki krzyż! Skatowany Zbawca po trzykroć upada! A żołdacy nie mają litości: biją, kopią, lżą! Jezus milczy.

* * *

Wiemy, Zbawicielu nasz, że droga krzyża — to królewska droga, wiemy, że

w krzyżu zbawienie
w krzyżu miłości nauka.

Przyrzekamy Ci, Panie, że rozumiejąc znaczenie krzyża, dźwigać go będziemy bez narzekania, owszem z ochotą, miłością, w milczeniu.

* * *

„Kto chce iść za mną, niech weźmie krzyż swój na ramiona swoje i naśladuje mnie".

* * *

Posłuszni Twemu wezwaniu idziemy za Tobą. Prowadź nas Chryste!

Kwadrans Ewangeliczny

Czytamy:

„Gdy nadszedł dzień Zielonych Świątek, byli wszyscy wspólnie na tym samym miejscu. Wtem nagle padł z nieba szum, jakby zrywającego się wichru silnego, i napełnił dom cały. I ukazały się im języki ogniste i usiadł na każdym z nich zosobna. I napełnieni zostali wszyscy Duchem św. i poczęli mówić rozmaitymi językami, jaki im Duch św. odzywać się kazał" (Dz. Ap. II,2-4).

Działalność Ducha św. w Kościele i w duszy.

Porównajmy Apostołów przed Zielonymi Świątkami z Apostołami po Zielonych Świątkach.

a) Przedtem mało mieli zrozumienia dla nauki Chrystusa — teraz mają pełne (dowodem kazanie św. Piotra). Duch św. ich o ś w i e c i ł.

b) Przedtem widzieliśmy różne wady i słabości (bojaźń, żądzę zaszczytów) teraz wady znikły, życie było wzorowe, święte. Duch św. ich u ś w i ę c i ł.

c) Przedtem bali się o życie (Piotr św. się zaparł) — teraz gardzą śmiercią. Duch św. ich w z m o c n i ł.

d) Przedtem byli przygnębieni i narzekali (uczniowie idący do Emaus) odtąd z radością znoszą wszystkie cierpienia, trudy i prześladowania, owszem radują się że dla Imienia Pańskiego mogą cierpieć zelżywość. Duch św. p o c i e s z y ł i c h.

Podobne skutki sprawia Duch św. w każdej duszy.

Kiedy winniśmy wzywać Ducha św.?

a) o o ś w i e c e n i e ? przed ważniejszymi czynnościami (rachunek sumienia, misje, rekolelekcje, wybór stanu, przed kazaniem i t. p.) i przy nauce (modlitwa szkolna, egzamin).

b) o p o c i e s z e n i e ? w cierpieniach (choroba, krzywda).

c) o u ś w i ę c e n i e ? przyjmując Sakramenta św.

d) o w z m o c n i e n i e ? w pokusach, w dotrzymaniu dobrych postanowień.

Jak powinniśmy przygotować się na Zielone Święta ?

Często z a s t a n a w i a ć się nad przebiegiem Zesłania Ducha św., m o d l i ć się do Ducha św. za s i e b i e i z a

Kościół (o powodzenia, o zachowanie przed zgorszeniem, o powołania kałańskie, o światłość dla zwierzchności duchownych) papieża, biskupa i świeckich, odprawić nowennę do Ducha św.

Legendy.

Laska Pana Jezusa.

Był słoneczny poranek majowy. Matuchna Boża wywiodła Dziecinę Jezus na łąkę rozsłonecznioną.

W górze lśnił jak kryształ baldachim nieba turkusowy, a do stóp Jezusa ścielił się szmaragdowy kobierzec traw i pieścił miękką murawą Jego bose stopy. Przed Jezusem szli w bieli anieli, orszak Serafinów i na luteńkach złotostrunnych wygrywali Dziecinie wdzięczne piosenki.

Wokół rozkwitały zarumienione z wesela stokrótki, pałały szkarłatem polne maki, z nad potoku patrzały na Dziecinę modremi oczętami niezabudki.

Jezus był jeszcze bardzo małym dziecięciem i idąc wciąż słaniał się, bo nóżki miał wątłe, a przecież skoczne piosenki do plasów zachęcały.

I oto chcącemu raz w takt muzyki pobiec rączej, zaplątały się nóżki i byłaby Dziecina potknęła się, gdyby Jej już słaniającej się, nie była podtrzymała czujna i kochająca dłoń Matuchny.

Dostrzegli to anieli i szybko do Jezusa przybiegli, mocno wypadkiem zafrasowani.

Jak Dziecinie dopomóc? I jak zapobiec powtórzeniu się podobnego wypadku?

Naradzili się szybko i oto kazali wyróść na łące „laseczce Pana Jezusa". Ziele wystrzeliło prosto w górę bezlistną i gładziutką łodyżką z gałązeczką fioletową, w sam raz tak duża, aby mogła ją ująć drobna dłoń Dzieciny i na niej oprzeć się jak na lasce.

I odtąd rośnie na naszych łąkach, miedzach laska Pana Jezusa, zwana także driakwią. Ziele to ma cudowną moc leczenia różnych chorób. Powiadają, że szatan rozgniewany, iż ludziom w chorobach tak często przynosi ulgę, podgryzł jej korzeń. I istotnie driakiew ma korzeń jakby podgryziony i stąd jej nazwa driakiew podgryziona.

Dr. K.

Modłom gorącym Czcicieli Matki Bożej Różańcowej polecamy duszę Ś. p. zmarłego Biskupa **Augustyna Łosińskiego,** którego drugą bolesną rocznicę śmierci obchodzić będziemy w dniu 30 kwietnia.

Niech Mu Królowa Różańcowa, której tak serdecznie był oddany, wyprosi chwałę niebieską. **Wieczny odpoczynek racz Mu dać Panie, a światłość wiekuista niechaj Mu świeci na wieki.**

Ważniejsze odpusty dla różańcowych

I. Członków Bractwa:

1. w I niedzielę miesiąca — **odpust zupełny**, gdy po odbytej Spowiedzi i przyjętej Komunii Św. uczestniczą w procesji i modlą się za Ojca Św. gdy jakiś czas adorują wystawiony Najśw. Sakrament.

2. w uroczystość Wniebowstąpienia i Zielonych Świąt — **odpust zupełny**, gdy nawiedzą kościół czy kaplicę bracką i tamże pomodlą się w intencji Ojca Św. . gdy nawiedzą 5 ołtarzy i tamże pomodlą się w intencji Ojca Św.

3 w Dni Krzyżowe — **odpust 30 lat i tyleż kwadragen**, gdy nawiedzą 5 ołtarzy.

II. Członków Żywej Róży:

1. w uroczystość Wniebowstąpienia i Zesłania Ducha Św. — **odpust zupełny**, gdy po Spowiedzi i Komunii Św. odmówią swój dziesiątek.

2. w III niedzielę miesiąca — **odpust zupełny, jak wyżej.**

3. w uroczystość Zesłania Ducha Św. — **odpust 7 lat i tyleż kwadragen**, jak wyżej.

Warunki prenumeraty: Prenumerować można jedynie komplety po 10 czytanek. Cena jednego kompletu 30 groszy miesięcznie z przesyłką pocztową, kwartalnie 90 groszy półrocznie 1 zł. 80 gr., rocznie 3 zł. 60 gr. Członkowie organizacji różańcowych prenumerują za pośrednictwem Księży Proboszczów. Zamówienia należy kierować pod adresem Administracji „Gościa Różańcowego"; Pińczów, Plebania. Prenumeratę można wpłacać na P. K. O. 415.833. (ks. dr S. Wiśniewski, Pińczów)

Wysyłkę pisma wstrzymujemy Prenumeratorom, którzy zalegają z uiszczeniem zapłaty za kwartał.

Wydawca: Ks. dr S. Wiśniewski. Redaktor: Ks. Prof. J. Piskorz.

Za zezwoleniem Władzy Duchownej.

Odbito w Drukarni — M. Piasecki. Pińczów